

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

دعبدالحی حبیبی په اهتمام
ژباړونکی: درویش وردگ
۱۶ مارچ ۲۰۱۸

السَّوَادُ الْأَعْظَمُ - ۲۲

پښتو ترجمه

تألیف: ابوالقاسم اسحاق بن محمد بن اسماعیل بن ابراهیم بن زید حکیم سمرقندی
د ۳۷۰ هجری کال په شاه اوخوا دامیرنوح سامانی په فرمان فارسی ته ترجمه شوی

دری څلویښتمه مسئله

داده: چی پوه شی چی مرگ حق دی او پس له مرگه ژوندی کیدل هم حق دی. او هر څوک چی یی حق ونه بولی هغه دهری او قمرطی او سپینو جامو واله دی. قوله تعالى: كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهٌ رَبِّكَ. اوبل ځای فرمایي: كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ. اوبل ځای وایي: مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَبِهَا نَعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى. اوبل ځای فرمایي: أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى.

زیرانکه هرکه بعث را منکرشود، کتاب خداپرا عزوجل و نبوت رسول را صلی الله وسلم منکرشده باشد. ځکه چی هر څوک چی له بعثت څخه منکرشی، دخدای عزوجل دکتاب اودرسول الله صلی الله علیه وسلم له نبوت څخه هم منکردي. اوبل ځای فرمایي: وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ. اوپه دی هکله آیات اواخبار اوجماع اوشواهد ډیر موجود دی. ولی همدومره بس دی هوښیارلره.

څلور څلویښتمه مسئله

داده: چی دقیامت ورځ حق ده، اودهغی راست گنل واجب دی. قوله تعالى: وَنُفِخَ فِي الصُّورِ. اوبل ځای فرمایي: وَإِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ. اوبل ځای وایي: لِيَوْمِ الْفَضْلِ وَمَا أَدْرَايْكَ مَا يَوْمُ الْفَضْلِ. اوبل ځای فرمایي: إِنَّ يَوْمَ الْفَضْلِ كَانَ مِيقَاتًا. اوبل ځای وایي: يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ. اوبل ځای وایي: لِيَوْمِ عَظِيمٍ، يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ. اوبل ځای فرمایي: لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً. اوبل ځای فرمایي: لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ. اوبل ځای وایي: آتَى أَمْرُ اللَّهِ.

اما خبر دادی: چی رسول صلی الله علیه وسلم وویل: دقیامت په ورځ به بنده قدم له ځایه جگ نکړی ترڅو دڅلورو څیزونو پوښتنه تری ونشی اول: له عمر څخه یی پوښتی چی په څه کی تیرشوی، په طاعت کی که په معصیت کی. بل له مال څخه یی پوښتی، چی له کومه یی ترلاسه کړی اوپه کوم ځای کی یی مصرف کړی؟ بل له ځوانی یی پوښتی، چی ځوانی یی په څه کی تیره شوی، په طاعت که په معصیت کی؟

اودقیامت ورځ لویه دډار او ویری ورځ ده، اوتول مخلوق به لوڅ وی، مگر هغوی چی پری حق تعالی فضل کړی وی چی بهشتی حلیی یی اغوستی وی. او ویری به وی مگر هغه ته چی حق تعالی دجنت خواره پری وځوری او عایشه رضی الله عنها وپوښتل: چی دقیامت په ورځ به نانړینه اوښځینه تول برېنډ وی؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل: بلی یا عایشه! وویل: وای په دی رسوایی؟ رسول علیه الصلوة والسلام وفرمایل: یا عایشه! هغه ورځ له هیبت څخه څوک نه پوهیږی چی دانړدی اوکه ښځه. پس په دی معنی کی آیات او اخبار ډیر راغلی. ولی همدومره بسنه کوی د عقل خاوندته.

پنځه څلوېښتمه مسئله

داده: چی پوه شی چی وتردري رکعتہ دی په یوه سلام سره او هغه حق وگنی. ځکه که څوک وتریو رکعت کوی او یا دری په دوو سلامونو، په هغه پسی امام ابوحنیفه رحمة الله علیه په قول لمونځ نه کیږی. اورسول علیه الصلوة والسلام یوه ورځ وویل: ای یارانو! نن ورځ حق تعالی تاسو ته یو لمونځ درکړ، اوکرامت یی درکړی چی تاسوته تر هغی سوروینتانو اوتورسترگو اوبنانو څخه بهتردی. وویل: یارسول الله! هغه کوم دی؟ وویل: هغه دری رکعت وتر لمونځ دی وروسته دعشاء له لمانځه ترسپیدوچاود پوری.

حضرت ابوبکر صدیق رضی الله تعالی عنه روایت کوی: چی رسول علیه الصلوة والسلام وتر دری رکعتہ په یوه سلام سره اداءکړل اوورسته یی دری واری وویل: سُبْحَانَ مَلِكِ الْقُدُّوسِ.

اوعبدالله ابن مسعود رضی الله عنه روایت کوی چی: رسول الله صلی الله علیه وسلم وتر دری رکعت کول اوقتوت یی مخکی له رکوع ویل. اوپه خبرکی دی: چی دری رکعت دماښام دورځی وتردی، اودری رکعت وروسته دنمازخفتن څخه دشپی وتر دی. اورسول علیه الصلوة والسلام وتر دماښام له لمانځه سره ورته کړل.

او ابو سلمه روایت کوی: چی رسول علیه السلام وتر دری رکعت وکړل په یوه سلام. اوبی بی عایشه رضی الله تعالی عنها روایت کوی: چی رسول علیه الصلوة والسلام وتر دری رکعت کړی دی. په اول رکعت کی یی سوره اعلی(سبح اسم ربک الاعلی) په دوهم رکعت کی سوره کافرون اوپه دریم رکعت کی سوره اخلاص ویلی ده.

او عبدالله ابن مسعود رضی الله عنهما روایت کوی: چی رسول علیه السلام دمیمنی په کورکی چی درسول الله خاتونه وی ویده و. پاڅیده اوپه شپه کی یی دوتر لمونځ دری رکعت اداء کړ په یوه سلام. اوتول صحابه په دی سره راټول شول، مگر هغوی چی غائب و.

اومحمد ابن کعب فرضی وایی: رسول علیه الصلوة والسلام له بتیراء څخه منع کړی ده اوبتیراء یو رکعت لمونځ دی اوځینی صاحبه او تابعین او امامان او ابدالان چی په دی لاره و یاد کړو.

لومړی به هغه کسان یاد کړو چی رسول علیه الصلوة والسلام دوی ته دجنت زیری ورکړی. ابوبکر صدیق او عمر فاروق او عثمان بن عفان او علی بن ابی طالب اوطلحه اوزبیر اوعبدالرحمان بن عوف وسعد بن وقاص اوسعید ابن زید او ابو عبیده بن جراح رضی الله عنهم اجمعین.

اونوریاران لکه: عبدالله ابن مسعود اوعبدالله ابن عباس اوجابر ابن عبدالله انصاری اوعقبه ابن عامر او عمران الحصین او عبدالله ابن شداد اوبوذرغفاری او حسن اوحسین او اسود ابن یزید او ابی ابن کعب اوحارث ابن قدام او معاذ ابن جبل اوحذیفه الیمان او انس ابن الیمان او انس ابن مالک او سلمان فارسی او بلال او ابوبکر او ابو ایوب انصاری او ابو امامة الباهلی ووائل ابن حجر او عایشه او حفصه او فاطمه الزهرا او عبدالله بن زید او ابوبکر اوحارثه او براء بن حارث او جابر بن سمره او جریر ابن عبدالله انصاری او سهل ابن سعد الساعدين او عبادة ابن

صامت او عبدالرحمن جبر او نعیم ابن سلام او اوس بن ابی اوس او ابو نجیح السلمی او عبدالله ابن جواد او ابو موسی الاشعری او عکرمة و قثم ابن عباس وعدی ابن حاتم او عباس ابن ابی ربیعہ او عبدالله ابوشهاب المخزومی او مطیع ابن الاسود او عبدالرحمن ابن صفوان او عبدالرحمان جبر او اسود ابن خلف او کیسان او خباب الارت او سهلیه ابن عمار ابن یاسر او عامر ابن ربیعہ او ایاس ابن بکیر او ارقم ابن ارقم او قدامه ابن مظعون او عکاشه ابن محسن او سنان ابن ابی سنا او عبدالله ابن سفیان او طفیل ابن حارث او محمد ابن حارث او محمد ابن اسلم او عبا ابن بشر او قتاده ابن نعمان الانصاری رضی الله عنهم اجمعین.

داتول درسول الله صلی الله علیه وسلم یاران دی چی ویلی یی دی: مونږ مومنان یو په حق سره، او ایمان نه ډیریری اونه کمیری. اودامام حدث، حدث دی اومسح به موزو حق ده. او په امام پسی قران مه وایی اولاسونه مه پورته کوی (رفع یدین) مگر په اول تکبیر پسی. او وتر دری رکعت وکړی په یوه سلام لکه دمانبام دلمانځه. اوکله چی وینه راشی نو اودس تازه کړی. ځکه چی رسول الله صلی الله علیه وسلم مو به همدی لاره او طریقه سره ولیده. اما تابعین لکه حسن بصری رحمة الله علیه چی ویلی دی: دری سوه کسه می درسول الله صلی الله علیه وسلم له یارانو څخه ولیدل چی له دوی څخه اویا تنه یی بدری و، اوماته یی حدیث درسول علیه الصلوة اولسلام وویل: ژبه له هغی څخه وساته چی وایی: لا اله الا الله. دزړه په خلوص سره. اوڅوک په گناه کافر مه بوله. اودنیکی اوبدی تقدیر له خدای عزوجل څخه وگنی.!

اودوی ټولو روایت کړی له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه: چی هرڅوک چی داهل قبلی له ډلی څخه مړشی که لوی وی یا کوچنی، په هغه لمونځ (دجنازی لمونځ) اداء کړی.

اورسول علیه الصلوة والسلام وویل: ماته فرمان شوی چی له کفارو سره مبارزه وکړم ترڅو ووايي: لا اله الا الله محمد رسول الله. اوکله چی دا ووايي نوخپله وینه له ما وساتی. اوددوی حساب اوکتاب دخدای عزوجل په لاس کی دی. اوتولو وویل: چی ایمان قول دی په خوله اوپیژندل دی په زړه. او عمل او شرايع له ایمانه دی ولی ایمان ندی. او وویل: په هر نیک اوبد پسی لمونځ وکړی. اودامیرانو په وړاندی توره مه راباسی اوپه خپل ایمان کی په شک کی مه اوسی. ځکه هرڅوک چی په خپل ایمان کی په شک کی وی هغه کافردی.

اما تبع تابعین لکه: محمد ابن کعب قرظی او عطاء ابن ابی رباح او عوان ابن عبدالله او علی ابن الحسین ابن علی او محمد ابن جعفر ابن محمد الصادق او عمر ابن عبدالعزیز او داؤد او شریح او سیغان او ربیع ابن خثیم او کعب الاحبار او وهب ابن منبه او محمد ابن واسع او مالک دینار او ثابت بنانی او محمد ابن المنکدر او ایوب السخثانی او علقمه او شاذان بازان او ابراهیم النخعی او امام الاثمه ابوحنیفه او ابویوسف او محمد ابن الحسن اوزفر او حسن ابن زیاد او عبدالله ابن مبارک. او اوو سوو له تابعینو اوتبع تابعینو څخه داسی ویلی: چی مونږ مومنان یو په حقه. اوپه امام پسی قرآن نه وایو. او وتر دری رکعت کوو په یوه سلام، اوقامت دوه کوو اودامام حدث، دځان حدث بولو. اوايمان نه کمیری اونه ډیریری. اوپه هر نیک اوبد پسی لمونځ کوو. اوهرڅوک چی داهل قبلی څخه په گناه ووینو هغه کافرنه بولو. په موزو باندی مسح کوو. اوپه لږو اوبو چی ولاړی وی اودس نه کوو. ځکه چی درسول الله صلی الله علیه وسلم اصحاب مو په دی لاره وموندل، او هغه کسان چی زمونږ په دوی درست و او اوس هم په دوی درست دی.

اوله فقهاو صالحینو څخه: لکه احمد حرب نیشاپوری او احمد حفص او احمد ابن جعفر او محمد ابن قابیل او عصام ابن یوسف او شداد حکیم او خلف ایوب او داؤد معاذ او علی ابن اسحاق او علی ابن حکیم ابن جعفر او شیخ ابوليث سمرقندی او ابو حفص صغیر بخاری او عبدالله ابن سلمویه ابن یزید القاضی او عبدالله ابن جعفر ابن حفص او

ابوعبدالرحمان ابن لیث؟ او ابویعقوب الابداد او ابوسلیمان الجوزجانی او ابوعمر الضریر او ابولقاسم الصفار او ابوبکر الاسکاف او ابو نصر محمد ابن سلام او ابو عبدالله محمد ابن سلمه او ابواحمد ابن العیاضی او ابوبکر ابن اسمعیل او احمد ابن ابراهیم الضریر او ابو حسن النقاد.

همدارنگه څلورسوه تنه دخراسان او عراق امامان هم په همدی لاره و چی یاد موکړل، ټول هدی امامان اوددین بزرگان اودامت پیشوایان.

اما زاهدان او ابدالان او عابدان لکه:

صالح مری اودوالنون مصری او فضیل عیاض او ابوبکر وراق ترمذی او احمد حضرویه او ابوبکر الواسطی او ابویزید بسطامی او ابراهیم الادهم او شقیق ابراهیم او حاتم اصم او اسلم الزاهد او حامد اللفاف او معاذ النفسی او ابراهیم سمرقندی او عمر ابن اعجالان او ابوعمران او ابو عبیده او ابو ذکریا او حسین واسطی او عبدالله انطاکی او عتبه الغلام او احمد نصرعتکی او ابوعتیان الزاهد او ابوبکر المللیه او صالح الاسو او ابوبکر الاصم اوحساد البخاری او عمرالمهاد احمد برم او یوسف العراقی او ابواحمد ابن محمد البزاز او ابولقاسم الحکیم السمرقندی.

همدارنگه یی وویل: چی مونږمومنان یو په حق سره، او وتر دری رکعت کوو په یوه سلام اوپه خپل ایمان کی په شک کی نه اوسو اوایمان کمیزی اودیریزی نه. او قامت دوه گونه کوو، اوپه امام پسی قرآن نه وایو، اوپرته له لومړی تکبیر څخه لاسونه نه پورته کوو. او هیڅ یوه داهل قبله ته خبره نه کوو مگر په خیرسره، اوتول له خدای عزوجل څخه ویریزو او هغی ته امید او هیله لرو. اودعراق اوخراسان ټول علمامو په دی طریقه وموندل اوتول هغه کسان چی وینا اوقول یی مقبول و. اوچالره دومره جرائت(زهره) شته چی ددی مخالفت وکړی،مگرمبتدع او هوادار اویاضال وی. اوپه دی هکله پنځه سوو خبرونه شته. مگر همدومره بس دی هوښیارلره.